

❁ DE STER. ❁

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Want hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij zijne voetstappen zoudt navolgen.

I PETRUS 2 : 21.

No. 2.

15 Januari 1908.

13de Jaargang.

WAT KERSTMIS VOOR EEN HEILIGE DER LAATSTE DAGEN BETEEKENT.

DOOR HET EERSTE PRESIDENTSCHAP.

Kerstmis is voor een Heilige der laatste Dagen zoowel een feest van herinnering als van profetische beteekenis; eene herinnering van twee groote ernstige gebeurtenissen, welke eenmaal algemeen beschouwd zullen worden als de grootste en wonderlijkste gebeurtenissen in de geschiedenis van het menschelijk geslacht. Deze gebeurtenissen waren bestemd, om op deze planeet plaats te hebben, alvorens zij geschapen was. Een van die gebeurtenissen was, de komst van den Zaligmaker in het midden der tijden, om voor de zonde der wereld te sterven; en de andere is, de aanstaande komst van den verzezen en verheerlijkten Verlosser, om op aarde te regeeren als Koning der koningen.

Gelijke toestanden worden ons voorgesteld, door de gebeurtenissen, welke aan die twee groote voorvallen vooraf gingen.

Een werk van voorbereiding was noodig voordat de Zoon van God in het vleesch kwam, om zijn leven te geven als een plaatsvervangende offerande, om voor de erfzonde (de overtreding van Adam en Eva) te verzoenen, en het voor den mensch mogelijk te maken vergeving van zijne eigene zonden te verkrijgen, door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie. Zoo is er ook een voorbereidend werk noodig, en dat wordt nu verricht voor de tweede komst des Heeren, want anders zou de aarde met Zijne komst vergaan.

Voor Zijne eerste komst was er een Profet opgewekt, om de komst van den Zaligmaker aan te kondigen, en verordeningen van een voorbereidenden aard te bedienen, zooals de waterdoop tot de vergiffenis van zonde, aan allen die zich willen bekeeren, opdat zij waardig zullen zijn het Lam van God „de Sterkere” te ontmoeten, die hem met vuur en

den Heiligen Geest zou doopen. Een Profeet is voortgekomen in het begin der negentiende eeuw, om het oude Evangelie te verkondigen, menschen tot bekeering te roepen, eene banier op te heffen voor de vergadering van Israël, en den grondslag te leggen voor een werk, bestemd om de wereld toe te bereiden voor de heerlijke komst van den Messias en het duizendjarig vreedrijk in te leiden.

De zending van Johannes den voorlooper bereidde den weg voor de grootere zending van Christus, wiens naam door de prediking der Apostelen en hunne medewerkers door de geheele toen bekende wereld was bekend gemaakt, en door millioenen oprechte en eerlijke geloovigen van eeuw tot eeuw is bewaard gebleven en geëerbiedigd. En dit zelfs niettegenstaande de verderfelijke heidensche invloeden, welke reeds vroeg de Christelijke Kerk hebben verdorven en de herstelling van het Evangelie noodig maakte, met de macht van het Priesterschap en de weder oprichting van de Kerk van Christus op aarde. De zending van Joseph den Ziener, die aan het hoofd van deze bedeeling staat, heeft ten doel de faam van den Verlosser nog verder te verspreiden en wat tengevolge zal hebben, de oprichting van een koninkrijk, dat voor altijd zal bestaan en de Koning van dat rijk zal de aarde heiligen en toebereiden voor eene hemelsche heerlijkheid.

Johannes heeft den marteldood ondergaan voor wat hij deed, om den weg voor den Heere te bereiden en Joseph heeft zijn leven neergelegd voor dezelfde groote zaak. Want het is alles Gods werk, de dingen verricht in het midden der tijden en in de bedeelingen die daaraan vooraf gingen, zoowel als de groote gebeurtenissen bewaard voor de bedeeling van de volheid der tijden, als de Heere de zaligheid van de kinderen der menschen zal voltooien en voleindigen het werk door Hem begonnen, toen Hij Adam en Eva in den hof van Eden plaatste.

Adam viel, opdat eene wereld van wachtende geesten, die hunnen eersten staat behouden hadden en daarom waardig waren om verhoogd te worden, verhoogd zouden worden door het ontvangen van vleeschelijke lichamen in dezen hunnen tweeden staat waardoor zij, waardig bevonden wordende, heerlijkheid op hunne hoofden zullen ontvangen voor immer en altoos. De val van Adam, alhoewel dezeden dood in de wereld bracht, gaf eveneens gelegenheden voor ondervindig en ontwikkeling, waardoor volmaking kan verkregen worden, terwijl de verzoening van Christus door het verbreken van de banden des doods het streven van den mensch naar die oneindige volmaking bekrachtigde, door de opstanding van een verheerlijkt lichaam, als een middel tot eindeloze vermenigvuldiging, eeuwige vooruitgang en verhooging.

Als reeds is aangehaald, zijn er verschillende bedeelingen geweest van het Evangelie, dat eerst aan Adam van den hemel was geopenbaard, alwaar het was ingesteld als het middel — het eenige middel — tot des menschen zaligheid. Maar de grootste bedeelingen zijn ongetwijfeld,

de twee welke onmiddellijk met de opstanding verbonden zijn, namelijk de eene waarin Christus opstond uit den dood en de andere waarin Hij zal komen in de wolken des hemels, gelijk met de opstanding der rechtvaardigen, die met Hem duizend jaren zullen regeeren op aarde.

Zoodanig is, in het kort, het goddelijk programma als geopenbaard aan den Profeet Joseph Smith, den hersteller der laatste dagen van de godsdienst van Jezus Christus, het voorverordineerde plan van zaligheid. Zoodanig is de beteekenis van Kerstmis of wat Kerstmis een ieder getrouw Heilige der laatste Dagen voor den Geest brengt.

Het is ter eere van den Heere dat wij dezen dag herdenken, een dag gevierd door het geheele Christendom als de geboortedag van den Verlosser der wereld. Christus is God, Jehova zelf, de God van Israël, en als zoodanig aanbidden wij hem. En eveneens eeren wij de nagedachtenis van Zijn getrouwe dienstknechten Johannes en Joseph, die, eene zending volbrengende welke hunnen marteldood tengevolge had, voor Zijn aangezicht gingen, om den weg te openen en te bereiden.

In het licht van deze eerbiedwekkende feiten en in den geest van liefde en welbehagen, door onzen gezegenden Zaligmaker betoond en voorgeschreven, zenden wij aan de Heilige der laatste Dagen en aan de geheele wereld, eene hartelijke en vriendschappelijke Kerstgroet!

Laat niemand veronderstellen dat het zoogenaamde „Mormonisme” hier is, om de menschen, godsdiensten, regeeringen en instellingen die de menschen eerbiedigen te bestrijden. Het onderhoudt de wet, orde, vrijheid en waarheid over de geheele wereld. De Heiligen der laatste Dagen zijn vrienden geen vijanden van de menschen. Wij weten, dat wij een boodschap te brengen hebben; en daar God onze helper is, zullen wij die brengen, hetzij leven of dood, wel of wee het gevolg zijn! Maar wij wenschen dit te doen in den geest van vrede, geduld en broederlijke liefde, onze vijanden vergevende en kwaad met goed vergeldende; niemand verdrukkende omdat hij niet naar ons getuigenis wil luisteren, noch bespottende wat hij heilig acht, hoe verkeerd of dwaas het ons ook schijnt. De vrijheid van geweten is onverbrekkelijk en wij staan gereed alle menschen te verdedigen in het beoefenen van dit heilige door God gegeven recht. Wij mogen door anderen gescholden en beleedigd worden, omdat wij dit recht zelf gebruiken, maar de hemel geve, dat wij dit recht niet aan anderen zullen weigeren. Niet-tegenstaande de menschelijke verkeerdheid die alle menschen bezitten en welke hen aanspoort te vergelden als zij zich verongelijkt gevoelen, zullen wij trachten, met de hulp des Heeren, Zijn Goddelijk voorschrift uit te voeren: „Als de menschen u smaden, smaadt niet weder”. Onze duidelijke en eenvoudige plicht is, de prediking van het Evangelie, de vergadering van het verstrooide Israël, de verlossing van Zion en de zaligheid van levenden en dooden. Wij hebben geen strijd te voeren tegen onze medemenschen, geen verkeerde daden te wreken. Wij laten

dat over aan Hem, die gezegd heeft: „Mij is de wrake, Ik zal vergelden”. Moge Hij hen genadig zijn, die Zijn volk verkeerd voorstellen of bemoeilijken.

Dit Evangelie van het Koninkrijk werd gepredikt in vroeger tijden, als een getuigenis aan alle volken; en het wordt nu wederom gepredikt, voor de laatste maal en met hetzelfde doel. Het „einde” voorzien en voorspeld door den Zaligmaker, dat op de prediking ervan zou volgen in vroeger tijden, kwam met den ondergang van goddeloosheid, voorgesteld door het Joodsche rijk, dat den Zoon van God en de boodschap van Zaligheid verworpen had. Het grootere „einde”, eveneens voorzien en door Hem voorspeld, en dat de verwerping van het Evangelie in deze laatste tijden onvermijdelijk zal volgen, zal komen met den ondergang van goddeloosheid in de wereld.

Maar al deze dingen zijn in de hand des Heeren. Hij zal Zijn eigen werk doen in Zijn eigen tijd en wijze. Onze zending is niet te vloeken, maar te zegenen; niet te straffen of te bedreigen, maar de menschen te bewegen recht te doen. Wij prediken zaligheid geen verdoemenis; en in dezen geest zende wij deze groetenis voort, weerklinkende, en zoo mogelijk, bekrachtigende de begroeting van de engelen aan de herders, in den eersten grooten Kerstnacht: „Eere zij God in den hooge, vrede op aarde, in de menschen een welbehagen.”

JOSEPH F. SMITH.

JOHN R. WINDER.

ANTHON H. LUND.

Het Eerste Presidentschap.

NIEUWJAAR.

Weder is een jaar gekomen,
't Oude is voorbij gegaan,
Alles heeft het meegenomen
Maar, herinnering blijft bestaan,

Ja, weder is een jaar voorbij gegaan en een nieuw tijdperk aangebroken. Wat heeft het oude jaar ons gebracht of ontnomen?

Hier bracht het jammer en ellende, daar vreugde en geluk. Hier scheurde het de banden des vleesches, daar vereenigde het geliefden en lang gescheidenen. Maar wat het ook deed, het is voorbij, ja alles voorbij — alleen de herinnering is over, hetzij droevig of blijde.

Waar wij in het oude jaar te kort zijn gekomen, daar is tijd voor in het nieuwe. Laat het oude uw leerschool geweest zijn en toon in in het nieuwe jaar, dat het niet te vergeefs is geweest.

DE PERSOONLIJKHEID VAN DEN HEILIGEN GEEST.

Te midden van den strijd tegen de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, worden er zoo nu en dan pogingen gedaan enkele van hare leerstellingen te weerleggen. Maar dat zijn gewoonlijk dan nog verkeerde voorstellingen van hare leerstellingen of dwaalbegrippen van die beginselen. Het wapen dat gewoonlijk door Anti-Mormonen gebruikt wordt is minachting of aanvallen op het persoonlijk karakter. Een artikel dat onlangs verscheen in een tijdschrift „*Life and Work*”, door een kerkgenootschap in Schotland uitgegeven, behandelde het onderwerp „Mormonisme” op eene rechtvaardige en redelijke manier. Er is een gedeelte dat eene verkeerde opvatting aantoonst van eene voorname leerstelling van ons geloof en wij willen daaromtrent eenige ophelderingen geven. Het luidt als volgt:

„Niet alleen is de leerstelling der Drieëenheid terzijde gezet voor eene leerstelling van Twee-eenheid, de persoonlijkheid van den Heiligen Geest verloochend zijnde door het denkbeeld, dat de Heilige Geest slechts eene geestelijke stof is, of de medewerkende wil van den Vader en den Zoon, maar de Mormoonsche leerstelling van God is in overeenstemming met die materialistische beschouwing van dingen, welke zoo heerschende is in al hunne leeringen”.

De schrijver heeft zijn begrip van de Mormoonsche leer der Drieëenheid verkregen door middel van zekere verklaringen van het geloof, die betrekking hadden op den Vader en den Zoon, zonder dat er over de personaliteit van den Heiligen Geest gesproken werd. Maar als hij meer uitvoerig had onderzocht, dan zou hij bevonden hebben, dat de persoonlijkheid van den Heiligen Geest één der voornaamste begrippen van de Heiligen der laatste Dagen omtrent de Godheid is. De Leer en Verbonden, dat een van de geschreven werken der Kerk is, zegt: „De Vader heeft een lichaam van vleesch en beenderen zoo tastbaar als dat van eenen mensch, de Zoon eveneens, maar de Heilige Geest heeft geen lichaam van vleesch en beenderen, maar is eene persoonlijkheid van geest.” (afd. 130 : 22). In het Boek van Mormon wordt een verslag gegeven, van eene openbaring aan den Profeet Nephi, die „in den Geest des Heeren weggevoerd werd, op eenen zeer hoogen berg”, en aldaar sprak hij met het Wezen, dat tot hem sprak, en Nephi zeide: „Want ik sprak tot Hem, evenals men tot een mensch spreekt, in welke gedaante hij zich aan mij vertoonde. Niettemin wist ik, dat het de Geest des Heeren was, en hij sprak tot mij, zooals de eene mensch tot den anderen spreekt. (I Nephi 11 : 11). De Bijbel spreekt over den Heiligen Geest als een persoon. Jezus zeide tot Zijne discipelen: „Want indien Ik niet wegga, zoo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zoo zal Ik Hem tot u zenden. Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, Hij zal

u in al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelven niet spreken, maar zoo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen". (Joh. 16 : 7, 13).

Deze drie getuigen van geschreven standaardwerken der Kerk, toonen beslissend, dat de persoonlijkheid van den Heiligen Geest eene vastgestelde stelling van ons geloof is. Maar het bestaan eener algemeen verspreide geest is in die drie boeken aangetoond, en het is verklaard dat door dien geest, de persoonlijke wezens waaruit de Heilige Drieëenheid bestaat in al hunne scheppingen tegenwoordig zijn.

Die geest is goddelijk licht en daardoor is goddelijke macht beoefend. Hij „zweefde op de wateren" toen de aarde geschapen werd en daardoor heeft God de hemelen versierd. Hij is geschonken als eene hoogere gift door de macht en de gave van den Heiligen Geest op bekeerde geloovigen, die gedoopt zijn door personen die goddelijke volmacht hebben. Hij heeft „eene verscheidenheid van gaven" als het licht eene verscheidenheid van stralen heeft. Hij is geopenbaard zoowel in natuurlijke als in geestelijke dingen. Hij is de geest des levens, en „verlicht een iegelijk mensch komende in de wereld". Hij „gaat uit van de tegenwoordigheid van God om de onmetelijke ruimte te vervullen". Hij is de geest des Heeren, maar de Heilige Geest, waarover hierboven gesproken wordt, is juist zoowel een persoonlijkheid als de Zoon van God en de Vader zelf. Zij zijn één, niet één persoon of zelfstandigheid, maar drie onderscheiden personen in volkomen overeenstemming handelende door de macht, tegenwoordigheid en het licht van den Heiligen Geest, die het heelal vervult. Dit is de leering van den Bijbel van het begin tot het einde, het is de leerstelling der Godheid in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen.

Het gewone begrip aangaande de Drieëenheid, zooals het door orthodoxe geloofsbelijdenissen geleerd wordt, is eene onmogelijkheid. Er wordt gezegd, dat de Godheid bestaat uit drie personen, welke ieder afzonderlijk zijn en toch van „éene zelfstandigheid, en als zoodanig alom tegenwoordig, gelijk en eeuwig, maar één is de Vader, een ander de Zoon en een ander is noch de Vader, noch de Zoon."

En toch wordt gezegd, dat de een niet voor of na den ander was, en dat de geheele Godheid is „zonder lichaam, lichaamsdeelen en hartstochten", en toch heeft het drie deelen en één deel heeft een lichaam en hartstochten. Dan wordt het verklaard: „Zooals de Vader is, zoo is de Zoon en zoo is de Heilige Geest". Om alles samen te voegen wordt er gezegd, dat dit wezen „onstoffelijk en onbegrijpelijk" is. Dat is een god van heidensche uitvinding en het hedendaagsche Christendom heeft het aangenomen. Hij is niet de God van Abram, Izaäk en Jakob, noch van Mozes en de profeten, noch van Jezus Christus en Zijne Apostelen. Hij is voortgekomen uit de „ijdele wijsbegeerte" dezer wereld en die te aanbidden is afgoderij.

De schrijver in „*Life and Work*” maakt aanmerkingen over onze „stoffelijke beschouwing van de dingen”. Wij maken aanmerkingen op zijne onstoffelijke beschouwing van de dingen, waarin hij echter niet alleen staat, daar die algemeen door theologen worden aangenomen. Wij beschouwen alles, dat een zelfstandigheid is, in zekere mate als stoffelijk. „Onstoffelijke zelfstandigheid” beschouwen wij als eene onmogelijkheid en de uitdrukking is eene tegenstrijdigheid. Doch wij verstaan, dat er een noodzakelijk verschil is tusschen geest en de grondstoffen. De natuurlijke schepping is één ding; de geest waardoor, volgens Goddelijk voor-schrift, de grondstoffen georganiseerd werden is van veel fijner hoedanigheid dan enig ander ding dat door de zintuigen kan waargenomen worden en als dat wat stof genoemd wordt tot zijne oorspronkelijke atomen (stofdeelen) wordt opgelost, wat onmerkbaar is voor het natuurlijk gezicht en verstand, dan zouden zij niet hetzelfde zijn als die fijnere geest, de eeuwige Geest, die licht en leven geeft. Dat wat „energie” genoemd wordt, moge onstoffelijk zijn, maar de zelfstandigheid waarvan het uitgaat is, en moet zijn, stoffelijk, volgens de wijze waarop wij dit verklaard hebben. Beweging is onstoffelijk, maar dat wat beweegt of wordt bewogen is stoffelijk. Gedachten moeten niet verward worden met den denker, liefde niet met het wezen waarvan het een eigenschap is, noch aantrekkingskracht met het voorwerp door die kracht bewogen.

Godgeleerden zijn verrast door de verklaring, dat God een wezen is met een lichaam, dat Hij een geest is met vleesch en beenderen bekleed; toch verklaren zij, dat Christus God is, en zij erkennen het feit, dat Hij een geestelijk lichaam heeft, dat zooals Hij verklaarde van vleesch en beenderen was, toen Hij, na Zijne opstanding aan Zijne discipelen verscheen, en waarmede Hij ten hemel voer. Hij wordt eveneens verklaart te zijn: „Het uitgedrukte beeld van den Vader”, en dat Hij zit, aan de rechterhand Gods”. Waarom zou er eene tegenwerping zijn tegen het idee, dat de Vader gelijk aan den Zoon is, of met andere woorden, de Zoon is in alle opzichten gelijk aan den Vader, wanneer dit gezegd wordt in de gepubliceerde geloofsbelijdenissen van het Christendom? Het lichaam van Christus, alhoewel samengesteld uit vleesch en beenderen, is een geestelijk lichaam. Het is tastbaar, zooals Hij dit aan Zijne apostelen bewees. Zijne Heiligen zullen Hem gelijk worden, als zij in de eerste opstanding voortkomen, want Hij zal hunne verderfelijke lichamen veranderen en Zijn verheerlijkt lichaam gelijk maken”. En zooals de apostel Johannes verklaarde: „Nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen, want wij zullen Hem zien gelijk Hij is”. Wij zullen dan niet „onstoffelijk, maar Hem gelijk zijn, en als wij onstoffelijk waren, dan zouden wij Hem niet kunnen zien, zooals Hij is, want dat zou eene onmogelijkheid zijn”

Wij gelooven in God den Vader, en God den Zoon en God den Heiligen Geest, als drie afzonderlijke personen (en in den Heiligen Geest welke van hen uitgaat), zijnde **EEN** in volmaakte eenheid en overeenstemming, macht en heerlijkheid, tezamen de Godheid uitmakende; „de Volheid der Godheid”, welke eenigermate door stervelingen verstaan wordt en volkomen verstaan zal worden door die onsterfelijke wezens, die tot het eeuwige leven zullen opgewekt worden in den volkomen toestand en verhooging, in de tegenwoordigheid en de gemeenschap der Godheid. De Vader en de Zoon wonen in den hemel der hemelen en de Heilige Geest is Hunne dienaar op aarde; de Goddelijke Geest welke is in „alle dingen, door alle dingen en alle dingen omringd, en de wet is waardoor alle dingen worden bestuurd”, werkt overal in de verschijnselen der natuur en in de geestelijke sfeer, en toont hun, die hem ontvangen en in zijn licht wandelen. „de diepten Gods.” Hij wordt geschonken als eene gave aan allen die gehoorzaam zijn aan het Evangelie en daardoor geleid willen worden in hun aardsche leven, en zij zullen geheiligd worden door zijn invloed, totdat zij bekwaam zullen zijn met God eeuwig in de hemelen te wonen.

C. W. PENROSE.

MEER LIEFDE!

Een bekend wijsgeer zeide eens: Wanneer wij evenveel bloemen op den levensweg van onze geliefde betrekkingen strooiden, als wij op hun zerken opstapelen, hoe gelukkig zouden wij ze maken en hoeveel bittere smart ons na hun sterven besparen.

Ja, wat we verzuimd hebben aan de levenden, dat kunnen we nooit meer vergoeden, daarvoor kunnen we slechts vergeving zoeken bij den Heer, die ook deze zonden voor ons geboet en gedragen heeft.

Des te meer echter moeten wij liefde tegen de nog levenden bewijzen en oefenen. Want de stem van dengene, die ons liefgehad heeft tot in den dood, roept ons toe: „*Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u liefgehad heb.*”

Weet gij dan wel, hoe lang gij nog de uwen liefhebben kunt? Hoe spoedig moeten zij u alleen laten. Wilt ge dan aan hun graven staan met de wroeging in het hart: „Ik heb u niet genoeg liefgehad, ik heb mij dikwijls koud en ruw, ontevreden, ja, gevoelloos en hard jegens u betoond!”

Wanneer echter een neiging van liefdeloosheid in u opstijgt, wanneer uw voorhoofd zich fronst, en uw mond zich gereed zet een kwetsend woord te zeggen, bedenk dan: het oog, waarin ik nu nog blik, kan spoedig breken, daarom wil ik liefde oefenen, zoolang het mij nog aanziet.

Heb lief, zoolang gij nu nog liefhebben kunt.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
W. M. J. DE BRIJ.

ONS TEHUIS.

Het tehuis is de sfeer van harmonie en vrede. De plaats waar engelen een rustplaats vinden, als zij, zegeningen met zich hebbende, ter aarde nederdalen.

HALE.

Wat blijde gedachten komen in den geest van den mensch op als hij dit zoete woord hoort. Tehuis, de plaats die ons toebehoort, waar lief en leed met elkaar wordt gedeeld en gedragen; de hemel van den mensch op aarde; de plaats waar ruste wordt gevonden na de hitte des daags gedragen te hebben en waar men nieuwe krachten verzamelt voor den nieuwen dag.

Het is onze plicht ons tehuis zoo veel mogelijk te maken, wat wij verwachten, dat de hemel zijn zal; want de hemel is ons tehuis aan de andere zijde van het graf.

Ieder lid van het gezin moet daartoe medewerken, man en vrouw, ouders en kinderen en waar dit nog niet het geval is moet het geleerd worden. Waar liefde woont gebiedt de Heer Zijn zegen, laat ons dan de liefde in ons gezin betrachten opdat Gods zegen onze woning kan binnen treden. Ja waarlijk thuis is de ware plaats liefde te leeren en te ontwikkelen en dat wordt alleen door beoefening verkregen. Paulus over de liefde sprekende, zegt: „De liefde is lankmoedig, zij is goeder-tierend; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen. Zij handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad.” Al deze dingen kunnen, ja moeten beoefend worden in ons gezin, want ontelbare gelegenheden bieden zich daartoe aan.

In onze woning moet alles zoo ingericht zijn, dat het in waarheid een tehuis is. Rijkdom is daartoe niet noodig maar wel liefde, orde, zindelijkheid, eensgezindheid en toewijding.

Ons tehuis moet zoo zijn, dat de man met smachtend verlangen naar den avond uitziet, naar het oogenblik, dat hij weer naar vrouw en kroost zal gaan, naar zijne woning, zijnen hemel op aarde. De vrouw, met de haar door God geschonken begaafdheden, moe' trachten alles zoo in te richten. En daartegenover moeten ook vrouw en kinderen met verlangen uitzien naar het oogenblik, dat de man en vader thuis komt. O, zalige oogenblikken als de kinderen jubelen- „daar komt vader”, en hem tegemoet komen, en als een glimlach het gelaat der

moeder verheldert, omdat haar man tehuis komt. Ja, waarlijk zij allen genieten dan de hemelsche vreugde reeds op aarde. De man en vader moet dan ook tehuis zijnde zich zoo gedragen, dat zijn thuiskomst werkelijk een oorzaak van vreugde en blijdschap voor allen is.

Als ieder lid van het gezin zijn best doet, door het betrachten der plichten, als vader, moeder of kind, dan zal in het uur van ziekte, droefheid of beproefing, kracht en sterkte gevonden worden, om elkaar te schragen en te steunen. Als wij dit alles nog niet bereikt hebben, dan is het meer dan ooit tijd te beginnen en onze krachten in te spannen, om onze woning een tehuis te maken. Begin uwen hemel hier op aarde, in uw eigen gezin, te maken en gij zult den hemel hiernamaals beter waardeeren.

ONTSLAG EN BENOEMING.

7 Januari. — Pres. LeGrand Richards van de Amsterdamsche Conferentie is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Hij kwam op zending 7 Mei 1905, en werd aangesteld als Secretaris der Zending. Den 23en September 1906 werd hij geroepen over de Rotterdamsche gemeente te presideeren, en 14 April 1907 werd hij benoemd tot President van de Amsterdamsche Conferentie.

Ouderling Robert S. Folland is aangesteld als President van de Amsterdamsche Conferentie.

CORRESPONDENTIE.

In eenen brief van Apostel Reed Smoot, Senateur van de Vereenigde Staten, zendt hij zijne hartelijke groeten aan de Zendelingen en Heiligen, met de beste wenschen voor een gelukkig en voorspoedig nieuw jaar.

Naar wij vernemen is te Salt Lake City eene Hollandschen Zangvereniging opgericht door Br. P. Roelofs.

AANGEKOMEN.

Ouderling David H. Thomas van Salt Lake City, Utah. Hem is de Luiksche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

VERPLAATST.

Ouderling Janus A. Hooper van de Rotterdamsche naar de Amsterdamsche Conferentie om de leiding te nemen in het 2e wijk.

Ouderling Stephen E. Busath van de Rotterdamsche naar de Arnhemsche Conferentie om in Apeldoorn te arbeiden met Ouderling John Eggen, die de leiding aldaar heeft.

HEKSERIJ BIJ ONZE VOORoudERS.

Aan een opstel van mr. S. Muller Fz. in „Onze Eeuw” is 't volgende ontleend:

Het is waarlijk ongeloofelijk, wat de menschen in de 16e eeuw al niet geloofden!

Een vrouw te Utrecht had appelen in een pot op het vuur gezet, maar het water wilde niet aan den kook komen; zij licht het deksel op: de appelen zijn verdwenen en veranderd in haren ballen!

In de Stroosteeg woont een Waal, die kikkers, padden, haarnaalden en stukken laken uitspuwt; de predikant wordt er bij geroepen en doet een gebed: op Goeden Vrijdag is de patiënt genezen!

Dit alles verhaalt Buchell zonder een zweem van twijfel. Maar als hij verneemt van iemand, die het gezien heeft, dat in Kempenland allerlei soorten van graan uit den hemel geregend zijn, dan aarzelt hij toch even om het te gelooven.

Ook het volgende geval schijnt hem wel eenigszins verdacht, hoewel hij geen bepaalde uitspraak durft doen:

Een werkman, die weegschalen en gewichten vervaardigt, verklaart, dat alles wat hij aanraakt, in drek verandert. Het kwaad was niet tegen te spreken: iedereen kon het zien. Er werd veel over gesproken; de man scheen betooverd; gelukkig bleek het echter niet overerfelijk op de huisgenooten. Maar enkelen fluisterden dat alles een list was van den patiënt, die hoopte aldus aan zijn schuldeischers te ontkomen; hoe het zij, hij nam de vlucht en gelukkig bleek het huis toen van den boozen geest bevrijd te zijn.

Dan gaat mr. Muller de ontzettende gevolgen van dit bijgeloof na: menschen, die men „bezeten” en betooverd waande, werden op de meest gruwelijke wijze omgebracht:

In 1593 wordt een heks gevangen en voor het Hof gebracht. Zij wil niet bekennen en wordt driemaal aan de waterproef onderworpen; de derde maal schijnt zij te blijven drijven. Dan wordt zij op de pijnbank gelegd; de haren worden haar afgesneden; ze wordt gegeeseld . . . . . eindelijk bekent de rampzalige. Maar 's nachts verhangt zij zich in haar cel, en den volgenden dag wordt het lijk naar het Paardenveld gesleept en verbrand.

Omstreeks denzelfden tijd staan twee heksen van Buiten Tolteeg, vrouwen van boven de 50 jaar, terecht voor de schepensbank. Zij worden veroordeeld en op de Neude verbrand. De eene toont berouw en beveelt haar ziel aan God: maar de andere, ofschoon half gestikt, verklaart geen berouw te gevoelen. En het volk merkt op, dat de beul het vuur in het ingewand van deze laatste niet blusschen kan.

Een der vrouwen heeft ook vier burens van tooverij beschuldigd; op het punt van te sterven herroept zij dit getuigenis. Maar toch worden

de vier ongelukkigen gepijnigd en gegeeseld, en een van haar, die de pijn moedig verdraagt, blijft juist daardoor verdacht.

Een maand later wordt een boer van 40 jaar, die er fatsoenlijk uitziet, voor het Hof gebracht; men beschuldigt hem, dat hij zich aan den duivel verkocht en, in den vorm van een wolf, of een kater het vee zijner bureu gewond heeft! Het geval, ingewikkeld en gevaarlijk, brengt de raadsheeren in verlegenheid; zij verontschuldigen zich, beweerend, dat het geen rechtskwestie is, maar een geval voor theologen en medici. Evenwel, in den laatsten tijd waren een paar maal heksen losgelaten, die het nu haar bureu lastig maakten; als zoenoffer wordt de arme kerel dus geworgd en verbrand. Nog erger, ook zijn oude vader wordt van tooverij beschuldigd en vlucht; men verbant hem en stelt een prijs op zijn hoofd. Gelukkig wordt de grijsaard niet gevat; maar natuurlijk wordt zijn redding toegeschreven aan de hulp van den duivel: immers men had toch duidelijk gezien, dat hij ontvlucht was als een wolf of een ooievaar!

De schrijver verhaalt zelfs een geval van executie van een geheele familie, die van tooverij werd beschuldigd.

CHRISTEN IN 'T GEWONE LEVEN.

Ik heb geen eerbied voor de huisvrouw, die buitenshuis redeneert over Gods genade en de verheerlijking des Heeren, en die in huis geen zeep gebruikt. Laat de knopen aan de kleeren zijn en de kousen van de kinderen gestopt, laat de rijst niet aangebrand zijn en de aardappelen gaar, laat de woning zoo net zijn als 't kan en 't gezin zoo gelukkig als mogelijk is. En dan — als te huis het groote en het kleine naar den eisch is verricht, dan zal er ook nog wel tijd overblijven voor die schijnbaar geringe daden van geloof en liefde, die onze Heer in ons leven zoekt. Dien God door uw allergewoonsten arbeid tot Zijne eer te verrichten, en dan, als uw dagelijksch werk u ook maar enkele oogenblikken vrij laat, vul die dan met heiligen dienst.

„Dus ben-je geheelonthouder geworden?” vroeg iemand aan een Ier.

„Ja zeker”, was 't antwoord, „en ik schaam me er niets over.”

„En weet je niet, dat de apostel Paulus aan Timotheus heeft geschreven: drink een weinig wijn — voor je maag?”

„Ja dat weet ik, maar ik heet geen Timotheus en ik scheel niets aan mijn maag.”

ZONDAGSSCHOOL-SCHETSEN.

THEOLOGISCHE AFDEELING.

FEBRUARI 1908.

Les 4. — HET MIDDEN DER TIJDEN.

- a. De Naam. De oorsprong (Mozes 5 : 37), de beteekenis van „het midden der tijden”. Toon aan dat in de geschiedenis dit algemeen wordt aangenomen en die in twee tijdperken is verdeeld, n.l. V. C. en N. C. en wat beteekenen die verkortingen. Zie Boek van Mormon IV Nephi 1 : 1 enz. Mormon 2 : 3, 16, 22, 28; 3 : 7; 4 : 1-16.
- b. De tijd. Door God bepaald, geopenbaard en aangekondigd. Math. 2 : 2, 11. Luk. 2 : 25-27, 36-38. In Amerika Helaman 14 : 2-12; III Nephi 1 : 13-21.
- c. De Groote Gebeurtenis. De Verlosser der wereld, de Verlosser gekozen (zie les 2), Satan verworpen. Verklaar dat Satan verworpen werd omdat God den vrijen wil van den mensch wilde verzekeren.

Les 5. — HET KIND IN BETHLEHEM.

- a. De Moeder. Gabriëls boodschap. Luk. 1 : 26-38. De begroeting, de bekendmaking en hoe eerbiedig en nederig die werd ontvangen.
De Maagd Maria. Ongehuwd. Matt. 1 : 18. Ondertrouwd. Luk. 1 : 27. Verklaar de heiligheid van dit ondertrouwd zijn en dat het niet gehuwd beteekend. Jozef van koninklijken bloede, van het huis Davids. Matt. 1 : 20; Luk. 1 : 27. Door een engel bezocht. Matt. 1 : 24, 25.
- b. De geboorte van Jezus. In de stad Davids. Als voorspeld. Micha 5 : 2; Psalm 132 : 5, 6. Bezoek van Maria en Jozef aan Bethlehem en waarom. Luk. 2 : 5. Waarom de stad Davids genoemd. Joh. 7 : 42; I Sam. 16 : 1, 4. Onder welke omstandigheden de geboorte plaats had. Door engelen bekend gemaakt. Luk. 2 : 9-14. Het kind bezocht. Luk. 2 : 15-20. Bekend gemaakt aan de Wijzen. Matt. 2 : 1-11. In Amerika. III Nephi 1 : 13-21. De dag van geboorte. Verkeerde datum. 6 April zie Leer en Verbonden 20 : 1.
- c. Het kind Jezus. Ontving een naam en werd besneden. Luk. 2 : 21; Gen. 17 : 12. Naam voorspeld. Matt. 1 : 21. In den Tempel voorgesteld. Luk. 2 : 22, 39. Volgens de Wet. Lev. 12 : 2-6; Ex. 13 : 2, 22, 29. Door God beschermd. Matt. 2 : 16 - 18. De vlucht naar Egypte.

Les 6. — DE KNAAP TE NAZARETH.

- a. Nazareth de woonplaats van Joseph en Maria Luk. 1 : 26, 27. Ook nadat zij uit Egypte terugkeerden. Matt. 2 : 19 - 23; Luk. 2 : 39. De jeugd van Jezus. Luk. 2 : 40, 52. Zijn beroep Mark 6 : 3. Op het Paascheest en wat er gebeurde. Luk. 2 : 42. Wat het Paascheest is. Ex. 12 : 12 - 17. Jezus en de schriftgeleerden. Bekend als Jezus van Nazareth. Matt. 21 : 11. Joh. 19 : 19. Zijne familiebetrekkingen. Mark. 6 : 3. Luk. 4 : 22. Matt. 13 : 55, 56. Er is geen verslag in den Bijbel van de andere achttien jaren op deze gebeurtenis volgende.

EERSTE MIDDELBARE AFDEELING.

FEBRUARI 1908.

Les 4. — De toren van Babel. Gen. 11 : 1-9.

Doel der les: De mensch kan de doeleinden Gods niet tegenwerken.

Les 5. — De roeping van Abraham. Gen. 12, 13, 14, 15.

Doel der les: God verlicht en helpt hen die Zijn wil wenschen te doen.

Les 6. — Izaäk als een offerande. Gen. 22 : 1-9.

TWEEDE MIDDELBARE AFDEELING.

FEBRUARI 1908.

Les 4. — Vervolging van het volk van Anti-Nephi-Lihi. Alma 24, 25, 27.

Doel der les: Die zich aan den wil Gods onderwerpen, ontvangen Zijn liefde en onderricht.

Les 5. — Korichor de Anti-Christ. Alma 30.

Doel der les: De macht van God is grooter dan die van Satan.

Les 6. — Zending tot de Zoramieten. Alma 31.

DE GAVE VAN VERTALING.

Ouderling Orson M. Rogers, welke te Grahamstown, Kaapkolonie, Zuid-Afrika, arbeidende is, zendt ons het bericht van de volgende belangrijke ondervinding:

„Eenige dagen geleden gebeurde hier iets, dat misschien belangrijk voor de lezers der „Ster” is en kan strekken hun geloof te versterken. Met Ouderling C. P. Rockwood bezocht ik een Hollandsche familie eenmaal per week, voor omtrent twee maanden. Wij spraken over vele van de beginselen van het Evangelie tot de vrouw en kinderen, maar daar de man meestal van huis, op de boerderij werkende was, zoo hadden wij geen gelegenheid eer tot hem te spreken als bij gelegenheid van het bovenvermelde bezoek waarop het voorval plaats had. Dit voorval zal ik nooit vergeten, want de macht Gods werd op

eene wonderbare wijze getoond. Zooals vermeld is, was dit eene Hollandsche familie, maar wij hadden steeds in het Engelsch gesproken, omdat de vrouw en kinderen die taal tamelijk wel verstonden. Weinig boeren echter wenschen in het Engelsch over de godsdienst te spreken en zoo was dit ook met dezen man het geval. Zoodra hij ons was voorgesteld begon hij vragen te doen omtrent onze personen en godsdienst, maar deed dit in de Hollandsche taal. Ouderling Rockwood noch ik verstaan het een Hollandsche woord noch het andere, maar bij deze gelegenheid werden wij met den geest van vertaling gezegend, waardoor wij bekwaam waren de taal te verstaan.

Onze gastheer was bevooroordeeld tegen de Heiligen der laatste Dagen en wilde inlichtingen omtrent ons geloof en handelingen. Een zachte invloed kwam over ons en wij beantwoordden zijne vragen alsof hij tot ons in het Engelsch had gesproken. Als hij tot mij sprak verstond ik hem zeer goed, alhoewel ik de woorden zelf niet verstond. Als hij tot Ouderling Rockwood sprak dan kon ik niets verstaan. Ik kon ook niets verstaan als zijne vrouw en dochter vertaalde. Wij hadden de gave van vertaling en aldus gezegend zijnde, waren wij bekwaam over de beginselen van het „Mormonisme” gedurende omtrent twee uren te spreken en waren bekwaam het vooroordeel van hem te verdrijven en de ware leer te verkondigen.

Wij spraken tot hem in het Engelsch, dat hij kon verstaan maar niet wilde spreken. God zegende ons en wij verstonden de moedertaal van dien man. Voorwaar dit was eene openbaring van een der geestelijke gaven in 1 Cor. 12 : 10 genoemd en wij verlieten het huis ons verheugende in ons steeds grooter wordende getuigenis van Gods goedheid en macht.

Mill. Star.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Wij ontleenen het volgende uit eenen brief van Ouderling P. A. Clayton, die met Ouderling D. N. Jones te Haarlem werkzaam is:

„Wij genieten voorspoed alhier. Reeds hebben wij meer dan 14 familiën aan het onderzoeken van deze boodschap. Wij streven onzen plicht te doen en de zegeningen des Heeren te ontvangen. Het is onze hoop dat wij de oogst zullen zien van het zaad dat wij zaaien. Onze onderzoekers blijken ernstig te zijn. Wij zijn nu verhuisd. Ons tegenwoordig adres is: Van Marumstraat 24.

Het adres van de Zendelingen in Apeldoorn is thans: Oosterdwarsslaan 160-7.

Te Alkmaar zijn zes personen gedoopt. Dit zijn de eerste vruchten op den arbeid der zendelingen, die aldaar sedert eenigen tijd het Evangelie prediken. De vooruitzichten beloven veel.

'T WERK BLOEIT IN NEËRLAND!

„t Werk bloeit in Neêrland! Geen zending zoo vruchtbaar.”

Hoort hoe de keerende zendeling juicht.

„Valt het u moeilijk mijn woord te gelooven,

Leest de verslagen en wordt overtuigd.”

't Werk bloeit in Neêrland! Dank zij den Oogstheer!

Dank ook Zijn knechten, die zwoegden in 't veld;

Dank zooveel and'ren, die baden en wrochten,

Zij ook van ieder den naam niet gemeld.

't Werk bloeit in Neêrland! Dank ook ons Tijdschrift,

Dank onze trouwe, klaarlichte „Ster”!

Wie zal vertellen den zegen dien ze uitzendt

Met haren stralengloed heinde en ver?

't Werk bloeit in Neêrland! Hoe kon het anders?

Volk in welks aad'ren het geuzenbloed vloeit!

Duizenden komen nog; lang blijve 't schallen:

„t Werk van den Vader in Nederland bloeit!”

SALT LAKE CITY, UTAH

FRANK I. KOOLJMAN.

OVERLEDEN.

Te Rotterdam is op 4 Januari overleden: Margje de Jong. Zij werd geboren 12 Aug. 1907.

I N H O U D :

Wat Kerstmis voor een Heilige der laatste		Verplaatst	Blz. 30
Dagen beteekent	Blz. 21	Hekserij bij onze voorouders	„ 31
Nieuwjaar	„ 24	Christen in 't gewone leven	„ 32
De persoonlijkheid van den Heiligen Geest	„ 25	Zondagsschool-Schetsen	„ 33
Meer liefde	„ 28	De gave van vertaling	„ 34
Ons tehuis	„ 29	In ons eigen Zendingsveld	„ 35
Ontslag en benoeming	„ 30	't Werk bloeit in Neêrland	„ 36
Correspondentie	„ 30	Overleden	„ 36
Aangekomen	„ 30		

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 8, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.